

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Değerli Meslektaşlarımız,

Türk Oftalmoloji Dergisi 2023 yılının 2. sayısı, 6 özgün araştırma, 1 derleme ve 3 olgu sunumundan oluşuyor.

Dikmetaş ve ark.'nın **"Covid 19 Pandemi Sürecinde Maske Kullanımının Oküler Yüzey Üzerine Etkisi"** başlıklı çalışmasında, düzenli yüz maskesi kullanan sağlıklı bireylerde kuru gözün klinik belirti ve semptomlarının maske kullanım süresi ile ilişkisi değerlendirilmiştir. Çalışmaya ek oftalmolojik patolojisi olmayan, 35 hasta dahil edilerek, hastalar maske kullanım süresi ≤ 6 saat/gün ve > 6 saat/gün olarak 2 gruba ayrılmış ve oküler yüzey hastalık indeksi (OYHI) anketi, floresein ile oküler yüzey boyanması ve gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) karşılaştırılmıştır. Maske kullanım süresine göre iki grubun OYHI anket sonuçları benzer bulunurken, 1. gruptaki gözlerin %50'sinde, 2. gruptaki gözlerin ise %65'inde GKZ'nin 10 saniyenin altında olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca kornea boyanması Oxford evrelemesine göre incelendiğinde maske kullanımı > 6 saat/gün olan hastalarda boyanmanın daha fazla olduğu gösterilmiştir. Yazarlar uzun süreli maske kullanımının oküler yüzey üzerinde olumsuz değişikliklere yol açtığını vurgulamışlardır.

Çiftçi ve ark., **"Oküler Skatrisyel Pemfigoide Yaklaşım"** başlıklı çalışmalarında, oküler skatrisyel pemfigoid (OSP) teşhisi konulmuş 11 hastaya ait tıbbi kayıtları retrospektif olarak değerlendirmişlerdir. Çalışmaya dahil edilen tüm gözlerde konjonktiva tutulumu ve 14 gözde (%63,63) kapak tutulumu tespit edilmiştir. Çoğunluğu persistan kornea epitel defekti (n=8) olmak üzere 18 gözde (%81,81) kornea tutulumu saptanmıştır. Tauber evreleme sistemine göre 7 gözde evre 2 (%31,81), 8 gözde evre 3 (%36,36) ve 7 gözde evre 4 (%31,81) tutulum tespit edilmiştir. Biyopsi yapılmış olan 9 hastanın 6'sında (%66,66) histopatolojik olarak OSP tanısı konulmuştur. En sık oral mukoza tutulumu (%18,18) olmak üzere sistemik tutulum 11 hastanın 5'inde (%45,45) izlenmiştir.

Malkoç Şen ve Serbest Ceylanoglu'nun **"Trabekülektomi Sonrası Pitozis İnsidansını Etkileyen Faktörler"** başlıklı çalışmasında, mitomisin-C ile trabekülektomi cerrahisi yapılan 312 hasta (339 göz) retrospektif olarak değerlendirilmiş ve 30 hastanın 30 gözünde (%8,8) geçici, 4 hastanın 5 gözünde (%1,5) kalıcı olmak üzere 339 gözün 35'inde pitoz (%10,3) tespit edilmiştir. Preoperatif dönemde anti-glokom ilaç kullanım süresi, ilaç etken maddesi, trabekülektomi sonrası iğneleme zamanı ve oküler masaj gruplar arasında anlamlı farklılık göstermezken, iğneleme ve anti-glokom ilaç ilişkili alerjiye bağlı göz

kaşıntısı pitozis olan hastalarda istatistiksel anlamlı olarak daha yüksek tespit edilmiştir.

Erdem ve ark.'nın düzenlediği **"Tip 2 Diabetes Mellitusta Barsak Geçirgenliği Biyobelirteci Zonulin ile Diyabetik Retinopati Gelişimi Arasındaki İlişki"** başlıklı çalışmada diyabetik retinopati (DR) olmayan 33, proliferatif olmayan DR'li 28 ve proliferatif DR'li 28 tip 2 diyabet hastasında ve 32 sağlıklı bireyde kan zonulin seviyeleri incelenmiştir. Zonulin seviyeleri, proliferatif DR grubunda diğer üç gruba göre anlamlı derecede yüksek tespit edilirken, DR'si olmayan diyabet hastalarında ve proliferatif olmayan DR'li hastalarda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Yazarlar yüksek zonulin seviyelerinin DR gelişiminde, özellikle de proliferatif evreye geçişte önemli bir rolü olabileceğini ifade etmişlerdir.

Aksoy ve ark., **"Böbrek Nakli Sonrası Koroidal Vasküler İndeksin ve Koroidal Kalınlığın Değişimi"** başlıklı çalışmalarında böbrek nakli yapılan 49 hastada koroidal vasküler indeks (KVI), subfoveal koroidal kalınlık (SFKK), glomerüler filtrasyon hızı (GFH), göz içi basıncı (GİB) ve ortalama arter basıncındaki (OAB) değişiklikleri incelemişlerdir. Böbrek nakli öncesi ve sonrası GFH ve SFKK ölçümlerinde anlamlı farklılık tespit edilirken ($p < 0,001$), KVI ($p = 0,09$), OAB ($p = 0,14$) ve GİB ($p = 0,84$) ölçümleri arasında farklılık izlenmemiştir.

Gülyeşil ve ark.'nın, **"Sensörinöral İşitme Kaybı ile Kronik Glokom Arasındaki İlişkinin Odyometrik Karşılaştırılması"** başlıklı kesitsel çalışmalarında kronik glokom hastalarında sensörinöral işitme fonksiyonlarını değerlendirmek ve sonuçları sağlıklı bireylerle karşılaştırmak amaçlanmıştır. Beş yıldan uzun süredir takip edilen 24 primer açık açılı glokomlu (PAAG) hasta (grup 1, 24 kulak), 22 psödoeksfoliyatif glokomlu (PEG) (grup 2, 22 kulak) hasta ve 21 sağlıklı bireyin (grup 3, 21 kulak) göz bulguları ve odyometri sonuçları karşılaştırılmıştır. Grup 1'de 500 ve 1.000 Hz desibel seviyeleri grup 3'e göre anlamlı derecede yüksek bulunurken, değerlendirilen tüm frekanslarda grup 2'nin desibel seviyeleri grup 3'e göre anlamlı derecede daha yüksek tespit edilmiş. Yazarlar kronik glokom hastalarında olası işitme sorunlarının birlikteliğine vurgu yaparken, yaşlılarda rutin oküler ve otolarenolojik muayenelerin zamanında yapılmasının önemine işaret etmişlerdir.

Atan ve ark.'nın, **"Körlüğün Biyolojik Ritimler Üzerine Etkisi ve Sirkadiyen Ritim Bozukluğunun Sonuçları"** başlıklı derlemesinde körlüğün sirkadiyen ritiminde neden olduğu bozukluklar irdelenmiş ve görme engelli bireylerde uyku sorunlarının da araştırılması ve buna

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

yönelik tedavi yaklaşımlarının planlanması gerektiği vurgulanmıştır.

Yılmaz Çebi ve ark. tarafından **“COVID-19’da Akut Makuler Nöroretinopati ve Parasentral Akut Middle Makülopati Birlikteliği”** başlıklı olgu sunumunda COVID-19 enfeksiyonu sonrası gelişen akut makuler nöroretinopati ve parasentral akut middle makülopati birlikteliği tespit edilen 29 yaşındaki bir bayan hastanın klinik seyri tanımlanmıştır.

Yalçınbayır ve ark.’nın **“COVID-19 Sonrası Retina Arter Oklüzyonunda Farklı Olgular, Farklı Belirtiler: Olgu Serisi”** başlıklı olgu serisi COVID-19 tanısını takiben farklı seviyelerde retinal arteriyel sistemde tıkanıklık oluşabileceğini göstermesi açısından oldukça anlamlıdır. İlk olgu ani görme kaybı izlenen santral retinal arter oklüzyonu (SRAO), ikincisi görmeyi etkilemeyen inflamatuvar periferik retinal arter oklüzyonu, vaskülit ve üveit tablosu ve üçüncüsü orbital selülitin orbital apeks sendromuna ilerlemesini izleyen SRAO’dur.

Bu sayımızdaki diğer olgu serisi Gülpınar İkiz ve ark.’nın **“Maküla Deliği Tamirinde Temporal Ters Flep Cerrahisi Sonrası Flep İlişkili Komplikasyonlar”** başlıklı çalışmasıdır. Bu çalışmada maküla deliği tamirinde vitrektomi ve temporal ters flep cerrahisi sonrası flep ilişkili komplikasyon görülen üç olgu değerlendirilmiştir. Birinci olguda, “flep kapanması paterni” sonrası maküla deliğinde gecikmiş spontan kapanma, ikinci olguda maküla deliğinde erken postoperatif kapanma sonrası takiplerde flep kontraktürü ve nazalde epiretinal membran oluşumu ve üçüncü olguda erken postoperatif flep dislokasyonu saptanmıştır.

Bu sayımızda yayınlanan makalelerin ilginizi çekeceğini ve okumaktan keyif alacağınızı umuyoruz.

Saygı ve Sevgilerimizle,

Editöryal Kurul Adına
Dr. Hakan Özdemir